

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 28 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Dokumentai, susiję su konkurencijos taisyklių taikymo procedūra — Atsisakymas suteikti prieigą — Pareiga motyvuoti — Trečiųjų asmenų komercinių interesų apsaugos išimtis — Inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtis — Viršesnis viešasis interesas — Konsultavimasis su trečiaisiais asmenimis — Skaidrumas — Atsakymo į kartotinę paraišką nepateikimas laiku“

Byloje T-210/15

Deutsche Telekom AG, įsteigta Bonoje (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Rosenfeld ir O. Corzilius,

ieškovė,

prieš

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama J. Vondung ir A. Buchet, vėliau – F. Erlbacher, P. Van Nuffel ir A. Dawes,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu pagrįsto prašymo panaikinti 2015 m. vasario 17 d. Komisijos sprendimą nesuteikti ieškovei galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su procedūra dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi Nr. COMP/AT.40089 – *Deutsche Telekom*,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai A. M. Collins ir V. Valančius (pranešėjas),

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. spalio 27 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2013 m. birželio 25 d. sprendimu Europos Komisija, vadovaudamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsniu, ieškovės *Deutsche Telekom AG* patalpose nurodė atlikti patikrinimą.
- 2 Remiantis tuo sprendimu, Komisija turėjo informacijos, kad ieškovė „[galėjo] užimti dominuojančią padėtį vienoje ar keliose atitinkamose rinkose, kiek tai susiję su interneto prieigos paslaugų teikimu“, ir „[galėjo] imtis veiksmų, kurie riboja ir (arba) mažino interneto prieigos paslaugų kokybę EEE“, o dėl to „nepriklausomi interneto turinio ir (arba) taikomųjų programų paslaugų teikėjai atsidūrė mažiau palankioje konkurencinėje padėtyje“.
- 3 Nuo 2013 m. liepos 9 iki 11 d. Komisija vykdė kratą ieškovės patalpose.
- 4 2014 m. spalio 3 d. pranešime spaudai Komisija paskelbė apie savo sprendimą baigti tyrimą dėl tam tikrų Europos telekomunikacijų operatorių veiksmų interneto prieigos paslaugų rinkose ir nurodė, kad toliau stebės šį sektorių.
- 5 2014 m. spalio 7 d. ieškovė pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 2 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 2 dalies antrą sakinį pateikė paraišką dėl galimybės susipažinti su Komisijos byloje esančiais dokumentais suteikimo.
- 6 Komisijai adresuotame 2014 m. spalio 14 d. rašte ir 2014 m. spalio 23 d. elektroniniame laiške ieškovė patikslino, kad paraiška pateikta dėl visų dokumentų, esančių Komisijos procedūros dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi Nr. COMP/AT.40089 – *Deutsche Telekom* byloje. Be to, minėtame elektroniniame laiške ieškovė patikslino, kad jos paraišką galima laikyti Reglamentu Nr. 1049/2001 pagrįsta paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo.
- 7 2014 m. lapkričio 13 d. raštu Komisija atmetė pirminę ieškovės paraišką. Tuo tikslu ji išskyrė dvi kategorijas dokumentų: viena vertus, Komisijos vidaus dokumentus, su kuriais susipažinti ji nesuteikė galimybės pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, susijusią su sprendimų priėmimo proceso apsauga, ir to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, susijusią su fizinių arba juridinių asmenų komercinių interesų apsauga, ir, kita vertus, dokumentus, kuriais pasikeitė Komisija ir suinteresuotieji asmenys ir su kuriais susipažinti ji nesuteikė galimybės pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką.
- 8 2014 m. lapkričio 26 d. raštu ieškovė pateikė kartotinę paraišką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį.
- 9 2014 m. gruodžio 17 d. raštu Komisija informavo ieškovę, kad terminą, per kurį turi būti pateiktas atsakymas, jai reikia pratęsti iki 2015 m. sausio 19 d. 2015 m. sausio 19 d. Komisija ieškovei pranešė, kad per numatytą terminą negalėjo priimti sprendimo dėl paraiškos ir kad atsakymas jai bus išsiųstas kuo skubiau.
- 10 2015 m. vasario 17 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija atmetė kartotinę ieškovės paraišką, tačiau grįsdama savo sprendimą ji rėmėsi kitu teisiniu pagrindu, nei nurodė savo atsakyme į pirminę paraišką.

- 11 Dėl išimties, susijusios su sprendimų priėmimo procesu, Komisija visų pirma nurodė, kad ji nebėra reikšminga, nes Komisija 2014 m. spalio 3 d. priėmė galutinį sprendimą procedūroje dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi COMP/AT.40089.
- 12 Toliau Komisija iš esmės rėmėsi išimtimi, susijusia su komercinių interesų apsauga, ir šiuo pagrindu nesuteikė galimybės susipažinti su savo vidaus dokumentais ir su dokumentais, kuriais pasikeitė su trečiaisiais asmenimis.
- 13 Vis dėlto, kaip šalys pripažino per posėdį, toks skirstymas į vidaus dokumentus ir dokumentus, kuriais buvo pasikeista su trečiaisiais asmenimis, nors ir nepalengvino bylos nagrinėjimo Bendrajame Teisme, šiuo atveju nėra svarbus, nes neginčijama, kad Komisija vadovavosi prezumpcija dėl visų procedūros bylos dokumentų.
- 14 Galiausiai, vadovaudamasi šia bendrąja prezumpcija, Komisija Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi, susijusia su tyrimų tikslų apsauga, rėmėsi visų paraiškoje nurodytų dokumentų atžvilgiu, tačiau šį kartą nebeskirstė dokumentų į vidaus dokumentus ir dokumentus, kuriais pasikeitė su trečiaisiais asmenimis.
- 15 Šiuo klausimu ji tvirtino, kad pagal analogiją su jurisprudencija kartelių srityje egzistuoja bendroji prezumpcija, kad tokių dokumentų atskleidimas iš esmės kenkia atitinkamų įmonių komercinių interesų ir tyrimų tikslų apsaugai, todėl ji turi teisę nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais, esančiais administracinėje byloje, užvestoje dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, neatlikusi individualaus kiekvieno tos bylos dokumento patikrinimo.
- 16 Galiausiai, ji nusprendė, kad nė vienas ieškovės nurodytas argumentas nepagrindžia viršesnio viešojo intereso egzistavimo, kuris pateisintų dokumentų atskleidimą, ir todėl atmetė kartotinę paraišką.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 17 2015 m. balandžio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 18 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 20 Grįsdama savo ieškinį ieškovė iš esmės remiasi septyniais ieškinio pagrindais: pirmasis grindžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos ir pareigos motyvuoti pažeidimu, antrasis – Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų pažeidimu, trečiasis – Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu, ketvirtasis – Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu, penktasis – Reglamento

Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies pažeidimu, šeštasis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkto bei 42 straipsnio ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje numatytos skaidrumo pareigos pažeidimu, o septintasis – Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio pažeidimu.

- 21 Pirmiausia reikia įvertinti, ar pripažintina, jog tuo atveju, kai pateikta paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, esančiais administracinėje byloje dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, suteikimo, egzistuoja bendroji prezumpcija.

Dėl bendrosios prezumpcijos egzistavimo, kai teikiama paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, esančiais administracinėje byloje dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, suteikimo

- 22 Remiantis SESV 15 straipsnio 3 dalimi ir Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsniu, visi Sąjungos piliečiai ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar turintys registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamiesi pagal SESV 15 straipsnio 3 dalį nustatytų principų ir sąlygų, susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų dokumentais. Remiantis pastarosios nuostatos antra pastraipa, minėtus principus ir sąlygas įprasta teisėkūros procedūra priimdami reglamentus nustato Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba.
- 23 Šiuo pagrindu Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama suteikti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais, tačiau, kaip matyti visų pirma iš jo 4 straipsnyje numatytos išimčių sistemos, taikant tam tikrus apribojimus, pagrįstus viešojo ar privataus intereso priežastimis (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Konkrečiai kalbant, iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų matyti, kad institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentu, dėl kurio atskleidimo nukentėtų fizinių arba juridinių asmenų komercinių interesų ir inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, nebent ji atskleisti reikalautų viršesnis viešasis interesas.
- 25 Ši išimčių sistema pagrįsta skirtingų egzistuojančių interesų pusiausvyra, t. y. interesų, kuriuos atitiktų prašomų dokumentų atskleidimas, ir interesų, kuriems šis atskleidimas pakenktų (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42 punktą ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 63 punktą).
- 26 Kadangi Reglamente Nr. 1049/2001 numatytomis išimtimis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su Sąjungos dokumentais principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (žr. 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 27 Vadinas, norint pagrįsti atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu, iš principo nepakanka to, kad toks dokumentas yra susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje minima veikla. Paraišką gavusi institucija iš esmės taip pat privalo paaiškinti, kaip galimybė susipažinti su minėtu dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti jos nurodyta išimtimi ar išimtimis saugomam interesui (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49 punktą ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW* C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 punktą). Be to, rizika pakenkti tokiam interesui turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne vien hipotetinė (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 43 punktą).

- 28 Vis dėlto atitinkama institucija gali remtis bendrosiomis prezumpcijomis, taikomomis kai kurių kategorijų dokumentams, nes panašūs pagrindai gali būti taikomi paraiškoms dėl tokio paties pobūdžio dokumentų (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Taigi tuo atveju, kai paraiška pateikta dėl visų tam tikro pobūdžio dokumentų, atitinkama institucija gali remtis bendrąja prezumpcija, kad jų atskleidimas iš principo pakenktų kurio nors iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų apsaugai, o tai jai leidžia atitinkamai nagrinėti bendrą paraišką (žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 67 ir 68 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 30 Dėl atvejo, kai paraiška pateikta dėl visų dokumentų, esančių su konkurencijos taisyklių taikymo procedūra susijusioje byloje, Sąjungos teismas pirmiausia nusprendė, kad Komisija turi teisę, nenagrinėdama kiekvieno iš šių dokumentų konkrečiai ir individualiai, daryti prielaidą, jog juos atskleidus iš principo gali būti pakenkta tiek inspekcijų ir tyrimų tikslų apsaugai, tiek šioje procedūroje dalyvaujančių ir tokiomis aplinkybėmis glaudžiai susijusių įmonių komercinių interesų apsaugai (žr. 2015 m. liepos 7 d. Sprendimo *Axa Versicherung / Komisija*, T-677/13, EU:T:2015:473, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 31 Manytina, kad ši dėl galimybės susipažinti su dokumentais, esančiais administracinėje byloje, užvestoje per procedūrą dėl kartelio, suformuota jurisprudencija pagal analogiją ir dėl tapačių priežasčių turi būti taikoma galimybei susipažinti su dokumentais, esančiais administracinėje byloje, užvestoje per procedūrą dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, ir konkrečiai – tiek dokumentams, kuriais Komisija pasikeitė su procedūros šalimis ar trečiaisiais asmenimis, tiek vidaus dokumentams, kuriuos Komisija parengė siekdama pradėti atitinkamą procedūrą.
- 32 Kiek tai susiję su SESV 102 straipsnio taikymo procedūromis, tokia bendroji prezumpcija gali būti kildinama iš Reglamento Nr. 1/2003 ir 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) nuostatų, kuriomis konkrečiai reglamentuojama teisė susipažinti su dokumentais, esančiais Komisijos bylose dėl šių procedūrų.
- 33 Šiuo klausimu pažymėtina, kad reglamentų Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 siekiami tikslai skiriasi nuo Reglamento Nr. 1049/2001 tikslų, nes jais siekiama garantuoti, kad bus paisoma atitinkamų šalių teisių į gynybą, o skundai kruopščiai nagrinėjami, kartu užtikrinant profesinės paslapties laikymąsi vykdant SESV 102 straipsnio taikymo procedūras; Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama kuo labiau palengvinti teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimą ir skatinti gerą administracinę praktiką, užtikrinant kuo didesnę viešųjų valdžios institucijų sprendimų priėmimo proceso ir informacijos, kuria grindžiami jų sprendimai, skaidrumą (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 83 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 30 punktą).
- 34 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad ieškovė pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateikė paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, esančiais aptariamoje administracinėje byloje, suteikimo, ką ji, beje, patvirtino savo 2014 m. spalio 23 d. elektroniniame laiške.
- 35 Be to, kalbant apie prieštaravimą tarp Reglamento Nr. 1049/2001 ir kitos Sąjungos teisės normos primintina, kad reglamentuose Nr. 1049/2001 ir Nr. 1/2003 nėra nuostatų, kuriose būtų aiškiai numatyta vieno iš jų viršenybė prieš kitą. Todėl reikia užtikrinti tokį kiekvieno šių reglamentų taikymą, kuris būtų suderinamas su kito taikymu, ir tai sudarytų sąlygas darniam taikymui (2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 84 punktas ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 31 punktas).

- 36 Viena vertus, nors Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama suteikti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su institucijų dokumentais, šiai teisei taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo arba privataus intereso priežastimis.
- 37 Kita vertus, Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 2 dalimi bei 28 straipsniu ir Reglamento Nr. 773/2004 6, 8, 15 ir 16 straipsniais ribojamas bylos, susijusios su SESV 102 straipsnio taikymo procedūra, dokumentų naudojimas numatant galimybę susipažinti su bylos medžiaga tik „atitinkamoms šalims“ ir „skundų pareiškėjams“, kurių skundus Komisija ketina atmesti, su sąlyga, kad nebus atskleistos nei verslo paslaptys ir kita konfidenciali įmonių informacija, nei Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų vidaus dokumentai, ir tik jeigu dokumentai, su kuriais leista susipažinti, bus naudojami vien siekiant vykdyti teismines ar administracines procedūras, susijusias su SESV 102 straipsnio taikymu (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 38 punktą).
- 38 Remiantis tuo darytina išvada, kad ne tik SESV 102 straipsnio taikymo procedūros šalys neturi neribotos teisės susipažinti su Komisijos bylos dokumentais, bet ir tretieji asmenys, išskyrus skundo pareiškėjus, vykstant tokiai procedūrai neturi teisės susipažinti su Komisijos bylos dokumentais (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 87 punktą).
- 39 Į šiuos argumentus turi būti atsižvelgta aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią įtraukas. Jeigu pagal reglamentus Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 teisės susipažinti su byla neturintys asmenys arba tie, kurie iš principo turi tokią teisę, bet ja nepasinaudojo arba kurių paraiškos buvo atmestos, galėtų susipažinti su dokumentais remdamiesi Reglamentu Nr. 1049/2001, būtų paneigta reglamentais Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 įtvirtinta galimybės susipažinti su byla reglamentavimo sistema (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 88 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 40 punktą).
- 40 Žinoma, teisė susipažinti su administracine byla vykstant SESV 102 straipsnio taikymo procedūrai ir teisė pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 susipažinti su institucijų dokumentais teisiškai skiriasi, tačiau jos abi lemia funkcinio požiūriu panašią situaciją. Nesvarbu, koku teisiniu pagrindu suteikta galimybė susipažinti su byla, būtent dėl jos suinteresuotieji asmenys gali gauti visas atitinkamos įmonės ir trečiųjų asmenų Komisijai pateiktas pastabas ir dokumentus (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 89 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 32 punktą).
- 41 Tokiomis aplinkybėmis laikytina, kad bendro pobūdžio prieiga pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 prie dokumentų, kuriais per SESV 102 straipsnio taikymo procedūrą pasikeitė Komisija ir atitinkamos šalys arba tretieji asmenys, galėtų kelti pavojų pusiausvyrai, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė užtikrinti priimdamas reglamentus Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004, tarp atitinkamos įmonės pareigos pateikti Komisijai galimai jautrią komercinę informaciją ir didesnės Komisijai pateiktos informacijos apsaugos, kurią lemia profesinė ir verslo paslaptis, užtikrinimo (pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 90 punktą ir 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-380/08, EU:T:2013:480, 39 punktą).
- 42 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, Komisijos administracinės veiklos atveju nebūtina turėti tokios pačios apimties teisės susipažinti su dokumentais, kokia yra Sąjungos institucijų teisėkūros veiklos atveju (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60 punktą; 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 77 punktą ir 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 87 punktą).

- 43 Vadinasi, SESV 102 straipsnio taikymo procedūrų atveju tokią bendrąją prezumpciją gali lemti reglamentų Nr. 1/2003 ir 773/2004 nuostatos, kuriose reglamentuojama būtent teisė susipažinti su dokumentais, esančiais su šiomis procedūromis susijusiose Komisijos bylose (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 55–57 punktus; 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 117 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 58 punktą), ir šiuo požiūriu nereikia skirti vidaus dokumentų ir dokumentų, kuriais pasikeista su trečiaisiais asmenimis, nes toks skyrimas faktiškai neturi prasmės, kadangi bendroji prezumpcija galioja visai administracinės procedūros bylos medžiagai (žr. šio sprendimo 31 punktą).
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikytina, kad Komisija teisingai rėmėsi bendrąja prezumpcija, kildinama iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytų išimčių, norėdama nesuteikti ieškovei galimybės susipažinti su aptariamais procedūros dokumentais, ir manė, kad šių dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę tokioje procedūroje dalyvaujančių bendrovių komercinių interesų ir su ja susijusių tyrimo tikslų apsaugai (pagal analogiją žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 61 punktą; 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 123 punktą; 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 64 punktą ir 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 64 punktą).
- 45 Atsižvelgiant į saugomų interesų pobūdį, manytina, kad bendroji prezumpcija egzistuoja, nesvarbu, ar suteikti galimybę susipažinti su dokumentais prašoma dėl jau baigtos, ar dar nebaigtos tyrimo procedūros. Jautrios informacijos apie procedūroje dalyvaujančių įmonių ekonominę veiklą paskelbimas gali kelti pavojų jų komerciniams interesams, nesvarbu, ar tyrimo procedūra vis dar vykdoma. Be to, tokio paskelbimo užbaigus tyrimo procedūrą perspektyva gali pakenkti įmonių pasirengimui bendradarbiauti vykstant tokiai procedūrai (pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 124 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 66 punktą).
- 46 Galiausiai iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Komisijai suteikta galimybė remtis bendrąja prezumpcija, kuri taikoma dokumentų visumai, reiškia, kad aptariamais dokumentais negalioja visiško ar dalinio jų turinio atskleidimo pareiga (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 134 punktą).
- 47 Vadovaujantis šiais argumentais reikia paeiliui išnagrinėti ieškinio pagrindus, grindžiamus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų, 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos, 4 straipsnio 3 dalies ir pareigos motyvuoti, 4 straipsnio 4 dalies, 4 straipsnio 6 dalies, Pagrindinių teisių chartijos 41 bei 42 straipsnių ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje numatytos skaidrumo pareigos ir galiausiai Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio pažeidimu.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų pažeidimu

- 48 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią įtrauką. Jos teigimu, Komisija turėjo konkrečiai ir individualiai įvertinti dokumentus ir paaiškinti, kaip jų atskleidimas galėjo konkrečiai ir realiai pakenkti saugomam interesui.
- 49 Ieškovė mano, kad Komisija neįrodė, jog atskleidus vidaus dokumentus ar dokumentus, kuriais ji pasikeitė su trečiaisiais asmenimis, t. y. prašymus suteikti informacijos, iš šalių gautą korespondenciją ir priedus ir trečiųjų asmenų perduotą informaciją, būtų konkrečiai ir realiai pakenkta saugomam interesui.

- 50 Ieškovės vertinimu, Komisija klaidingai rėmėsi bendrąja prezumpcija, kuri taikoma tik procedūroms dėl kartelių ir negali būti perkelta procedūroms dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi; iš tiesų ji dėl kiekvieno dokumento turėjo įvertinti, ar jame yra informacijos, susijusios su jos sprendimu atlikti inspekciją, jautrios komercinės trečiųjų asmenų informacijos ir ar tokiu atveju nebūtų įmanoma jos apsaugoti pašalinant minėtų dokumentų dalis.
- 51 Ieškovė tvirtina, kad galimybė susipažinti su dokumentais dėl tyrimų apsaugos priežasčių nesuteikiama tik tol, kol vyksta tyrimas.
- 52 Ieškovės manymu, Komisijos paaiškinimai, kad vėliau galėjo būti atlikta pakartotinė inspekcija, nepagrindžia atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, o Komisija negali nei remtis Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio ir Reglamento Nr. 773/2004 15 straipsnio nuostatomis norėdama jai nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais, nei tvirtinti, kad dokumentų atskleidimo perspektyva sumažintų bendrovės pasirengimą bendradarbiauti per procedūrą.
- 53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta 22–44 punktuose, laikytina, kad Komisija teisingai rėmėsi bendrąja prezumpcija, kildinama iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytų išimčių, norėdama nesuteikti ieškovei galimybės susipažinti su aptariamais procedūros dokumentais, ir manė, kad šių dokumentų atskleidimas iš principo gali kelti grėsmę tokioje procedūroje dalyvaujančių bendrovių komercinių interesų ir su šia procedūra susijusių tyrimo tikslų apsaugai.
- 54 Be to, bendrosios prezumpcijos, kad tam tikro pobūdžio dokumentų atskleidimas iš principo pakenktų kurio nors iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų apsaugai, pripažinimas leidžia kompetentingai institucijai nagrinėti bendrą paraišką ir atitinkamai į ją atsakyti (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 48 punktą).
- 55 Vadinasi, bendroji prezumpcija reiškia, kad dokumentams, kuriems ji taikoma, negalioja visiško ar dalinio jų turinio atskleidimo pareiga (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133 punktą).
- 56 Todėl Komisija neprivalėjo nei atlikti individualaus kiekvieno administracinės bylos dokumento patikrinimo, nei patikrinti, ar negalėjo būti suteikta bent dalinė prieiga prie minėtų dokumentų.
- 57 Taigi šiuo klausimu ieškovės pateiktus argumentus reikia atmesti.
- 58 Be to, dėl ieškovės argumentų, kad atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dėl tyrimo apsaugos priežasčių netaikomas baigtos tyrimo procedūros dokumentams ir kad Komisija negali remtis tuo, jog dokumentų atskleidimas mažina bendrovių pasirengimą bendradarbiauti per procedūrą, konstatuotina, kad jiems dėl 45 punkte nurodytų priežasčių negali būti pritarta.
- 59 Vadinasi, antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu

- 60 Ieškovės tvirtinimu, esama viršesnio viešojo intereso, kad visuomenė susipažintų su tam tikrais esminiais Komisijos veiksmų konkurencijos srityje aspektais, o ypač su Sąjungos konkurencijos teisės normų įgyvendinimo būdu.

- 61 Ieškovė mano, kad taip pat esama viršesnio viešojo intereso, kad dėl įvairių priežasčių – Komisijos gerosios administracinės praktikos skatinimo, įmonių atliekamo atitikties užtikrinimo priemonių gerinimo, žalos, patirtos būtent dėl inspekcijų, atlyginimo ir būtinybės atlikti teisminę administracinių veiksmų kontrolę – būtų atskleisti aptariamose procedūrose dokumentai.
- 62 Remiantis jurisprudencija, bendrosios prezumpcijos egzistavimas neužkerta kelio galimybei įrodyti, kad konkrečiam prašomam atskleisti dokumentui ši prezumpcija netaikoma arba kad egzistuoja atitinkamo dokumento atskleidimą pateisinantį viršesnis viešasis interesas, numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pabaigoje (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 66 punktas).
- 63 Tačiau pareiškėjas turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pagrindžiančias viršesnią viešąją interesą, kuris pateisina atitinkamų dokumentų atskleidimą (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94 punktas ir 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 90 punktas).
- 64 Dėl viršesnio viešojo intereso egzistavimo primintina, kad visuomenė turi turėti galimybę žinoti, kokių veiksmų Komisija imasi konkurencijos srityje, kad, pirma, būtų tikra tuo, jog galima pakankamai tiksliai identifikuoti elgesį, už kurį ūkio subjektams gali būti skirtos sankcijos, ir, antra, suprastų Komisijos sprendimų priėmimo praktiką, kuri turi esminę reikšmę vidaus rinkos, svarbios visiems Sąjungos piliečiams kaip ūkio subjektams arba vartotojams, veikimui (2014 m. spalio 7 d. Sprendimo *Schenker / Komisija*, T-534/11, EU:T:2014:854, 80 punktas).
- 65 Taigi, egzistuoja viršesnis viešasis interesas, kad visuomenė galėtų susipažinti su tam tikrais esminiais Komisijos veiksmų konkurencijos srityje aspektais. Vis dėlto, priešingai, nei iš esmės teigia ieškovė, šio viešojo intereso egzistavimas neįpareigoja Komisijos pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 suteikti bendros prieigos prie visos per SESV 101 straipsnio taikymo procedūrą surinktos informacijos (pagal analogiją žr. 2014 m. spalio 7 d. Sprendimo *Schenker / Komisija*, T-534/11, EU:T:2014:854, 81 ir 82 punktus).
- 66 Primintina, kad tokia bendra prieiga galėtų kelti pavojų pusiausvyrai, kurią priimdamas Reglamentą Nr. 1/2003 Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė užtikrinti tarp atitinkamos įmonės ar įmonių pareigos pateikti Komisijai galimai jautrią komercinę informaciją ir didesnės Komisijai pateiktos informacijos apsaugos, kurią lemia profesinė ir verslo paslaptis, užtikrinimo (2014 m. spalio 7 d. Sprendimo *Schenker / Komisija*, T-534/11, EU:T:2014:854, 83 punktas).
- 67 Be to, reikia pažymėti, kad iš Reglamento Nr. 1049/2001 6 konstatuojamosios dalies matyti, jog viešasis interesas laikantis skaidrumo principo susipažinti su dokumentu nėra tokios pačios svarbos, nelygu, ar tai yra administracinės procedūros dokumentas, ar dokumentas, susijęs su procedūra, per kurią Sąjungos institucija veikia kaip teisės aktų leidėja (2014 m. spalio 7 d. Sprendimo *Schenker / Komisija*, T-534/11, EU:T:2014:854, 84 punktas).
- 68 Atsižvelgiant į bendrąjį galimybės susipažinti su dokumentais principą, įtvirtintą SESV 15 straipsnyje, ir į Reglamento Nr. 1049/2001 1 ir 2 konstatuojamąsias dalis, viršesnis viešasis interesas turi būti objektyvus ir bendro pobūdžio ir neturėtų būti painiojamas su individualiais ar privačiais interesais (2014 m. kovo 20 d. Sprendimo *Reagens / Komisija*, T-181/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:139, 142 punktas).
- 69 Šiuo atveju konstatuotina, kad, išskyrus gero administravimo skatinimą ir įmonių atliekamą atitikties užtikrinimo priemonių gerinimą, dėl kurių ieškovė pateikia tik neapibrėžtus argumentus, interesai, kuriais iš esmės remiasi ieškovė, aktualūs tik jai ir nėra bendro ir objektyvaus pobūdžio, kaip to reikalaujama jurisprudencijoje. Todėl tokie interesai traktuotini kaip individualūs ar privatūs interesai ir negali būti laikomi viršesniu viešuoju interesu, pateisinančiu prašomų dokumentų atskleidimą.

- 70 Vertinant šiuo požiūriu, negalima pritarti ieškovės argumentui, kad atsisakius suteikti galimybę susipažinti su dokumentais teisė į veiksmingą teisinę gynybą netektų praktinio veiksmingumo.
- 71 Šiuo klausimu primintina, pirma, kad yra galimybių apskūsti sprendimą dėl inspekcijos ir kad ieškovė – kuri nagrinėjamu atveju jomis nepasinaudojo dėl šio sprendimo – nenurodė, kad jai buvo neleista ar sukliudyta jomis laiku pasinaudoti. Antra, jeigu ieškovė būtų pasinaudojusi apskundimo galimybėmis siekdama apginti savo teises, toks pasinaudojimas taip pat būtų subjektyvaus pobūdžio ir todėl negalėtų būti laikomas viršesniu viešuoju interesu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinę pastraipą.
- 72 Tas pats pasakytina ir apie ieškovės argumentą, susijusį su žalos, patirtos konkrečiai dėl inspekcijos, atlyginimo interesu, kuris akivaizdžiai yra privatus interesas.
- 73 Šiomis aplinkybėmis tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos pažeidimu grindžiamai argumentų grupei negali būti pritarta.
- 74 Vadinasi, trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies ir pareigos motyvuoti pažeidimu

- 75 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad Komisija padarė teisės klaidą, nes ginčijamame sprendime nesirėmė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi dėl vykstančio sprendimo priėmimo proceso, nors šią dalį nurodė savo atsakyme į pirminę paraišką. Anot ieškovės, kadangi sprendimo priėmimo procesas baigėsi, susiklosčius tokiai naujai situacijai turėjo pasikeisti jos pozicija ir todėl turėjo būti suteikta galimybė susipažinti su bylos medžiaga. Ieškovės teigimu, Komisija, norėdama nepatenkinti jos paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo, rėmėsi tik Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų nuostatomis, kurios yra švelnesnės nei to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatos.
- 76 Todėl ieškovė abejoja dėl sąlygų, kuriomis Komisija taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį. Jos nuomone, nesuteikusi galimybės susipažinti su dokumentais, Komisija turi paaiškinti, kaip ši galimybė konkrečiai ir realiai gali pakenkti saugomam interesui, o tokio neigiamo poveikio rizika turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne vien hipotetinė.
- 77 Dėl vidaus dokumentų ieškovė pabrėžia, kad nepakanka paprasčiausiai pakenkti sprendimo priėmimo procesui ir kad jurisprudencijoje reikalaujama, jog neigiamas poveikis būtų didelis.
- 78 Be to, ieškovė mano, kad, nepaaiškindama, kodėl nebesirėmė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, Komisija pažeidė SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatytą pareigą motyvuoti ir kad, vadovaudamasi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, ji turėjo persvarstyti visą pirminį sprendimą ir kartotiniame sprendime nurodyti priežastis, dėl kurių netaikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytos išimtys.
- 79 Visų pirma dėl tariamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pažeidimo konstatuotina, kad, norėdama netenkinti ieškovės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo, Komisija atsakyme į pirminę paraišką iš pradžių tikrai rėmėsi šioje nuostatoje numatyta išimtimi, susijusia su rizika, kad, kalbant apie jos vidaus dokumentus, bus pakenkta sprendimo priėmimo procesui.

- 80 Vis dėlto primintina, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, iš Reglamento Nr. 1049/2004 8 straipsnio matyti, jog atsakymas į pirminę paraišką reiškia tik pirmosios pozicijos priėmimą šiuo klausimu, pareiškėjui suteikiant galimybę Komisijos Generalinio sekretoriaus paprašyti persvarstyti minėtą poziciją (žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *NLG / Komisija*, T-109/05 ir T-444/05, EU:T:2011:235, 101 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 81 Todėl tik Komisijos Generalinio sekretoriaus priimta priemonė, kuri laikoma sprendimu ir visiškai pakeičia ankstesnę poziciją atitinkamu klausimu, gali sukelti teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį pareiškėjo interesams, taigi dėl jos gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo (žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *NLG / Komisija*, T-109/05 ir T-444/05, EU:T:2011:235, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 82 Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, Sąjungos institucija, vertindama paraišką dėl galimybės susipažinti su jos turimais dokumentais suteikimo, gali atsižvelgti į kelis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytus atsisakymo motyvus (2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 113 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 55 punktą).
- 83 Todėl sprendime, kurį priima atsakydama į kartotinę paraišką, Komisija niekaip neprivalo laikytis teisinio pagrindo, kurį pasirinko pagrįsdama savo atsakymą į pirminę paraišką.
- 84 Be to, nors institucija turi teisę atsižvelgti į įvairius Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytus atsisakymo motyvus, niekas neįpareigoja remtis visais motyvais, kuriuos galima taikyti, ar pareikšti dėl jų nuomonės.
- 85 Nagrinėjamu atveju Komisija ginčijamą sprendimą grindė vien Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtrauktoje numatytomis išimtimis ir nebesirėmė šio reglamento 4 straipsnio 3 dalimi.
- 86 Todėl tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pažeidimu grindžiamą argumentų grupę bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip netinkamą.
- 87 Antra, dėl tariamo pareigos motyvuoti pažeidimo primintina, kad, vadovaujantis suformuota jurisprudencija, pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą reikalaujami motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aiškiai bei nedviprasmiškai atspindėti aktą priėmusios institucijos argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti, kodėl buvo priimta atitinkama priemonė, o jurisdikciją turintis teismas galėtų vykdyti jam pavestą kontrolę.
- 88 Konstatuotina, kad ginčijamame sprendime Komisija paaiškino priežastis, dėl kurių ji nebesirėmė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalimi, siekdama pateisinti atsisakymą suteikti galimybę susipažinti su jos administracinėje byloje esančiais dokumentais, būtent dėl to, kad 2014 m. spalio 3 d. galutiniu sprendimu buvo nutrauktas tyrimas.
- 89 Be to, Komisija taip pat patikrino, ar būta viršesnio viešojo intereso atskleisti prašomus dokumentus, ir nusprendė, kad minėtiems dokumentams taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtrauktoje numatytos išimtys. Todėl ieškovei buvo suteikta galimybė sužinoti motyvus, dėl kurių Komisija netenkino jos paraiškos dėl galimybės susipažinti su procedūros, dėl kurios vyksta ginčas, dokumentais suteikimo.
- 90 Šiomis aplinkybėmis motyvavimo pareigos pažeidimu grindžiamam ieškovės argumentui negali būti pritaria.

- 91 Trečia, dėl ieškovės argumento, kad Komisija pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį turėjo persvarstyti pradinį sprendimą ir nurodyti priežastis, dėl kurių netaikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtis, primintina, kad 7 straipsnio 2 dalyje dėl pirminių paraiškų nagrinėjimo numatyta, kad visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali, gavęs institucijos atsakymą, per 15 darbo dienų pateikti kartotinę paraišką, kad institucija dar kartą persvarstytų savo poziciją.
- 92 Konstatuotina, kad ieškovė pateikė Komisijai kartotinę paraišką ir ši į ją atsakė.
- 93 Taigi trečios šio pagrindo dalies pirmasis argumentas neatitinka faktinių aplinkybių, o antroji argumentų grupė sutampa su argumentais, pateiktais pagrindžiant šio pagrindo antrą dalį, kuriuos reikia atmesti dėl 87 ir 88 punktuose nurodytų priežasčių.
- 94 Vadinas, šį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies netinkamą ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu

- 95 Nurodydama ketvirtąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad institucija konsultuojasi su trečiaisiais asmenimis – šiuo atveju su kitomis telekomunikacijų bendrovėmis, dėl kurių vyko aptariama procedūra, – siekdama nustatyti, ar taikytina 4 straipsnio 1 arba 2 dalyje numatyta išimtis, ir kad šio konsultavimosi įmanoma išvengti tik jeigu akivaizdu, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas, o tai nagrinėjamu atveju nebuvo nustatyta. Jos teigimu, šiuo atveju visiškai nebuvo konsultuotasi.
- 96 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad, kalbant apie trečiųjų asmenų dokumentus, institucija konsultuojasi su šiais asmenimis, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta 4 straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas turi arba neturi būti atskleistas.
- 97 Tai reiškia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalyje institucijoms nenustatyta pareiga visomis aplinkybėmis konsultuotis su trečiaisiais asmenimis.
- 98 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad Komisija netenkino ieškovės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo, vadovaudamasi bendrąja prezumpcija, kildinama iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytų išimčių, ir kad ji nusprendė, jog neturi būti atskleisti jokie aptariamose procedūrose dokumentai.
- 99 Šiomis aplinkybėmis Komisija neprivalėjo, priešingai, nei teigia ieškovė, konsultuotis su trečiaisiais asmenimis – nagrinėjamu atveju su kitomis telekomunikacijų bendrovėmis, dėl kurių per aptariamą procedūrą vyko tyrimas.
- 100 Todėl tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 dalies pažeidimu grindžiamai argumentų grupei negali būti pritarta.
- 101 Vadinas, ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies pažeidimu

- 102 Ieškovė tvirtina, kad nesuteikdama ieškovei bent dalinės prieigos prie dokumentų Komisija klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį.

- 103 Jos nuomone, Komisija turėjo įvertinti galimybę suteikti dalinę prieigą prie tam tikrų dokumentų pašalinant tam tikras teksto dalis arba parengiant nekonfidencialią versiją, antraip teisė į dalinę prieigą prie dokumentų netektų praktinio veiksmingumo.
- 104 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį, jei viena ar kelios išimtys taikomos tik vienai dokumento daliai, likusios dokumento dalys atskleidžiamos.
- 105 Primintina, kad bendroji prezumpcija, kuria vadovavosi Komisija, neužkerta kelio galimybei įrodyti, kad prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tačiau reikalavimas patikrinti, ar ši bendroji prezumpcija iš tikrųjų taikoma, negali būti aiškinamas taip, kad Komisija turi individualiai išnagrinėti visus konkrečiu atveju prašomus dokumentus. Dėl tokio reikalavimo ši bendroji prezumpcija būtų praktiškai neveiksminga, t. y. neleistų Komisijai į paraišką dėl bendros prieigos suteikimo atsakyti taip pat bendrai (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68 punktas).
- 106 Nagrinėjamu atveju pakanka konstatuoti, kad Komisija atmetė paraišką dėl galimybės susipažinti su aptariamais procedūros byloje esančiais dokumentais suteikimo, vadovaudamasi bendrąja prezumpcija, kildinama iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytų išimčių.
- 107 Šiomis aplinkybėmis, kadangi prašomiems dokumentams taikoma nurodyta bendroji prezumpcija, pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją jiems negalioja visiško ar dalinio jų turinio atskleidimo pareiga (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133 punktą ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 134 punktą).
- 108 Todėl tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies pažeidimu grindžiamai argumentų grupei negali būti pritarta.
- 109 Vadinas, penktąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo Pagrindinių teisių chartijos 41 ir 42 straipsnių ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje numatytos skaidrumo pareigos pažeidimu

- 110 Subsidiariai nurodydama šį pagrindą ieškovė iš esmės teigia, kad, jeigu nebūtų pritarta jos argumentams, grindžiamiems Reglamento Nr. 1049/2001 pažeidimu, reikėtų konstatuoti, kad buvo pažeista jos pagrindinė teisė susipažinti su Komisijos administracinėje byloje esančiais dokumentais, garantuojama Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsniu, jos teisė susipažinti su minėta bylos medžiaga, garantuota Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktu, ir skaidrumo principas, įtvirtintas SESV 15 straipsnio 3 dalyje.
- 111 Be to, ieškovė mano, kad nors konfidencialumo ir profesinių bei verslo paslapčių apsauga yra bendrojo intereso tikslas, pripažintas SESV 339 straipsnyje ir tiksliau apibrėžtas antrinės teisės nuostatose, šiuo atveju teisė susipažinti su dokumentais buvo neproporcingai apribota siekiant apsaugoti šiuos interesus arba tyrimus.
- 112 Pirmiausia primintina, kad, kaip matyti iš 2014 m. spalio 23 d. ieškovės elektroninio laiško, šis ginčas kilo dėl paraiškos pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, kuria prašoma suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, esančiais administracinės procedūros byloje, o ne dėl paraiškos, kuria prašoma suteikti

galimybę susipažinti su bylos medžiaga, pagrįstos specialiosiomis reglamentų Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 nuostatomis, kuriomis siekiama užtikrinti šalių, dalyvaujančių konkurencijos teisės normų pažeidimo procedūroje, teisių į gynybą paisymą.

- 113 Pirma, dėl Komisijos tariamai padaryto Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnio, susijusio su teise susipažinti su dokumentais, ir SESV 15 straipsnio 3 dalies pažeidimo primintina, kad pagal pastarąją nuostatą teisė susipažinti su dokumentais užtikrinama laikantis principų ir sąlygų, kuriuos įprasta teisėkūros procedūra priimdami reglamentus nustato Europos Parlamentas ir Taryba. Remiantis EB 255 straipsniu, kurio turinys įtvirtintas SESV 15 straipsnio 3 dalyje, priimtame Reglamente Nr. 1049/2001 nustatyti bendrieji principai ir apribojimai, taikomi teisei susipažinti su Komisijos turimais dokumentais. Be to, Pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad joje pripažintos teisės, reglamentuojamos Sutartyse, įgyvendinamos jose nustatytomis sąlygomis ir neperžengiant nustatytą ribų.
- 114 Taigi, Bendrasis Teismas turi patikrinti neigiamo sprendimo teisėtumą atsižvelgdamas vien į Reglamentą Nr. 1049/2001, o ne šio reglamento teisėtumą Pagrindinių teisių chartijos atžvilgiu, nes šioje byloje nebuvo pateikta jokių neteisėtumo grindžiamų prieštaravimų. Kaip matyti, be kita ko, iš antrojo pagrindo analizės, Komisija atsisakė suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 2 d. Nutarties *Verein Natura Havel ir Vierhaus / Komisija*, T-538/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:738, 69 ir 70 punktus).
- 115 Antra, dėl tariamo teisės į gerą administravimą, kuri apima, be kita ko, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte pripažintą kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, pažeidimo pakanka konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas priimtas dėl paraiškos, kuria prašoma suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, o ne dėl paraiškos, kuria prašoma suteikti galimybę susipažinti su byla. Kaip matyti iš 2014 m. spalio 23 d. elektroninio laiško, ieškovė aiškiai nurodė Komisijai, kad jos paraišką galima laikyti paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais suteikimo pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, o tą patvirtina bendra kartotinės paraiškos analizė.
- 116 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad Pagrindinių teisių chartijoje pripažinta teisė susipažinti su byla numatyta reglamentuose Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004, kiek tai susiję su tyrimais pagal SESV 101 ir 102 straipsnius. Be to, ieškovė nepateikė jokių reglamentų Nr. 1/2003 ir Nr. 773/2004 neteisėtumu grindžiamų prieštaravimų dėl Chartijos pažeidimo. Iš Reglamento Nr. 773/2004 15 straipsnio 1 dalies formuluotės taip pat matyti, kad teisė susipažinti su byla suteikiama šalims, kurioms Komisija išsiuntė pranešimą apie kaltinimus. Neginčijama, kad Komisija ieškovei nesiuntė pranešimo apie kaltinimus. Todėl šiomis aplinkybėmis ieškovė negali remtis tuo, kad buvo pažeista teisė susipažinti su Komisijos byla per aptariamą konkurencijos tyrimą.
- 117 Taigi reikia atmesti tariamu Pagrindinių teisių chartijos 41 ir 42 straipsnių ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje numatytos skaidrumo pareigos pažeidimu grindžiamą argumentų grupę.
- 118 Trečia, kalbant apie ieškovės argumentus dėl apribojimų, kurie gali būti taikomi teisei susipažinti su dokumentais, tik jeigu tikrai atitinka bendrojo intereso tikslus ir atsižvelgiant į siekiamą tikslą nėra neproporcingas ir netoleruotinas kišimasis – preziumuojant, kad ieškovė ketino remtis proporcingumo principo pažeidimu, – primintina, kad pagal šį principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, esant galimybei rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai varžančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, 29 punktas). Jurisprudencijoje dėl galimybės susipažinti su dokumentais nustatyta, kad pagal proporcingumo principą reikalaujama, jog išimties neviršytų to, kas tinkama ir būtina užsibrėžtam tikslui pasiekti (2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *PAN Europe / Komisija*, T-51/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:519, 21 punktas).

- 119 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytos išimtys, kuriomis Komisija rėmėsi siekdama pateisinti sprendimą nesuteikti ieškovei galimybės susipažinti su dokumentais, susijusios su atitinkamų bendrovių komercinių interesų apsauga ir su tyrimų apsauga ir kad šie tikslai atitinka bendrojo intereso pagrindus, kurie, beje, neatrodo esantys neproporcingi siekiamų tikslų požiūriu.
- 120 Todėl proporcingumo principo pažeidimu grindžiamą argumentų grupę reikia atmesti.
- 121 Vadinasi, šeštąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl septintojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio pažeidimu

- 122 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, nes kartotinės paraiškos dėl galimybės susipažinti su byla suteikimo neišnagrinėjo per tose nuostatose numatytą terminą.
- 123 Ieškovė pabrėžia, kad nors tą dieną, kai suėjo taikomas terminas, Komisija ją informavo apie tai, kad šis terminas pratęsiamas penkiolika darbo dienų, šiuo klausimu ji nepateikė jokių išsamių motyvų.
- 124 Ieškovės nuomone, tai, kad Komisija antrą kartą pratęsė atsakymo terminą, nors Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalyje tokia galimybė nenumatyta, taip pat yra šios nuostatos pažeidimas. Ji pažymi, kad ir antrą kartą pratęsdama Komisija nenurodė jokių išsamių motyvų.
- 125 Primintina, kad per administracinę procedūrą Komisijoje ši institucija turi paisyti Sąjungos teisėje numatytų procedūrinių garantijų (1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Enso Española / Komisija*, T-348/94, EU:T:1998:102, 56 punktą ir 2008 m. birželio 18 d. Sprendimo *Hoechst / Komisija*, T-410/03, EU:T:2008:211, 128 punktą).
- 126 Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas penkiolikos darbo dienų terminas, kurį galima pratęsti ir per kurį institucija turi atsakyti į kartotinę paraišką, yra imperatyvus. Vis dėlto pasibaigus šiam terminui institucija nepraranda įgaliojimų priimti sprendimą.
- 127 Kiek tai susiję su galimybe susipažinti su dokumentais, teisės aktų leidėjas numatė Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto termino praleidimo pasekmes, to reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nustatydamas, kad, institucijai nesilaikant šio termino, atsiranda teisė pareikšti ieškinį (2010 m. sausio 19 d. Sprendimo *Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, EU:T:2010:15, 58 punktą).
- 128 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, kad Komisija atsakė į paraišką dėl priegos anksčiau, nei ieškovė pasinaudojo Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe pareikšti ieškinį dėl to, kad per nustatytą terminą nebuvo pateiktas atsakymas.
- 129 Šiomis aplinkybėmis, kad ir kaip būtų galima apgailestauti dėl praleistų terminų, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją termino praleidimas nelemia ginčijamo sprendimo neteisėtumo, galinčio pateisinti jo panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. *Sprendimo Komisija /Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 89 punktą).
- 130 Todėl tariamu Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio pažeidimu grindžiamai argumentų grupei negalima pritarti.
- 131 Vadinasi, septintąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 132 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad nė vienas ieškovės nurodytas pagrindas nėra pagrįstas.

133 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

134 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Deutsche Telekom AG* bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Paskelbta 2017 m. kovo 28 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.